

Habsburg Ottó politikus és író 1912-ben született az ausztriai Reichenau an der Rax-ban az utolsó osztrák császár és magyar király, IV. Károly és felesége, Zita császárné legidősebb fiaként. 1935-ben megszerezte a politika és társadalomtudományok doktora címet. A keresztény értékeken nyugvó európai egységet zászlajára tűző mozgalomnak, a Nemzetközi Páneurópai Uniónak 1936-tól tagja, 1957-től alelnöke, 1973-tól elnöke, majd tiszteletbeli elnöke volt. 1979-től húsz éven át a kereszténydemokrata CSU frakció tagja volt az Európai Parlamentben, két ízben is a frakció korelnökeként. Nagy szimpátiával kísérte az 1988–1989 évi kelet-közép-európai változásokat, és sokat tett az Európai Unió bővítéséért is. 1989-től a testület magyar ügyekkel foglalkozó delegációjának volt az elnöke. 1989-ben

fővédnöke és egyik szervezője volt a magyar-osztrák határon rendezett "páneurópai pikniknek", amelynek során 700 keletnémet jutott át Ausztriába. A rendszerváltás idején Habsburg Ottó közismert és népszerű személyiség volt Magyarországon. Több nyelven, köztük magyarul is kiválóan beszélt, és négy ország - Németország, Ausztria, Horvátország és Magyarország - állampolgára lett. Magyarországon 60 település választotta díszpolgárává. Hét nyelven közel 30 könyve jelent meg történelmi, politikai és társadalompolitikai témákban, többek között őseről, V. Károly császárról. Számos akadémia választotta tagjává, a pécsi és a budapesti tudományegyetem pedig díszdoktorává. 95 éves születésnapja alkalmából egy interjúban azt mondta: „Olyan családból származom, amely már 600 éve van a politikában. Már a génjeink is olyannyira átalakultak, hogy az embernek egyszerűen politikussá kell válnia. Számomra a politika mindenekelőtt felelősséget jelentett”.